

at det, som det forekommer mig, meget mørke Fremtidsbillede, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Bloug) malede for os, dersom man i det Hele taget indlod sig paa denne Sag om at give Kvinden Valgret, mindede mig levende om, hvad jeg for nogle Aar siden har hørt, at en høit begavet Biskop fra Sverige udtalte. Jeg tror, han hed Thorsander. Han udtalte sig ved en Leilighed her i Kjøbenhavn og advarede da mod at gaa ud af Kjøbenhavns Rørreport, da det let vilde medføre den Fare, at man gik i Nordhavet og druknede. Det forekommer mig nu rigtignok, at ligesaa vist som det er, at der siden den Dag er gaaet Tusinder af Mennesker ud ad Rørreport i Kjøbenhavn, uden at man har hørt nogen Tale om, at der i Ishavet er foregaaet noget Ulykkesstilfælde af den Grund, ligesaa lidt tror jeg, at det Fremtidsbillede, det ærede Medlem tegnede for os, vilde gaa i Opfyldelse i en overfølelig Fremtid, hvis man gik ind paa de Tanker, der ere udrykkte i det lille Lovforslag, der er blevet os sendt fra Folkethinget. Det forekommer mig, at man i Grunden ikke kan sige, at man vil komme ind paa nogensomhelst ny Grundsatning. Man har jo allerede, hvad det ærede Medlem selv anførte, ved Loven af 29de December 1857 erkjendt her til Lands som en fastslaaet Grundsatning, at Kvinden, naar hun er 25 Aar gammel og i selvstændig Stilling, er fuldmyndig. Man har ved de forskjellige kommunale Love baade for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet fastslaaet den Grundsatning, at en vis Skatteydelse til de paagjældende Kommuner er Grundlaget for at kunne udøve Valgret, og det, som Forslaget gaar ud paa at anbefale til det høie Things velvillige Overveelse, er jo egentlig kun det, at de Kvinder, der opfyldte de nævnte Betingelser, dem begge to, baade ere fuldmyndige og yde Skat, kan det tilstedes at have Valgret i Forening med Manden. Og jeg kan saa meget mindre forstaa de vidtrækkende Følger, det skulde have, som Valgretten, saa vidt min Erfaring strækker, kun vil indskrænke sig til nogle ganske enkelte Kvinder, ja, jeg turde næsten driste mig til at paastaa, at navnlig i de Landkommuner, hvor jeg er kjendt, vil Lovforslagets Bestemmelser kun komme til at gjælde for saadant Noget som 2 pCt. af samtlige Bølgere, og det vil man dog vel indrømme, ikke vil have nogensomhelst Indfyldelse paa Udsalbet af Valget. Det er muligt, at der er et større Procenttal i Kjøbstæderne og navnlig i Kjøbenhavn, hvad jeg ikke har haft Leilighed til at undersøge og altsaa ikke kan udtale mig om, men jeg tillader mig dog at paastaa, at det

i hvert Fald vil være et saa forsvindende Mindretal, at Bestemmelsen heller ikke der vil kunne faae nogen virkelig afgjørende Indfyldelse, og det skulde undre mig meget, om det høie Thing skulde finde Anledning til at følge det ærede Medlem i at vedtage den Dagsorden, han har foreslaaet, da der, saavidt jeg veed, er af den høitærede Justitsminister underskrevet en Lovbestemmelse, der i Grunden stadfæster ganske den samme Regel for de islandske Kvinder, som her er foreslaaet for de danske, og jeg tror ikke, at jeg har set feil, naar jeg blandt dem, der stemte for Lovforslaget i det andet Thing, har set den høitærede Marineminister, ligesom jeg ogsaa tror, at den høitærede Indenrigsminister, som har med denne Sag at gjøre, har stillet sig meget velvillig lige overfor Forslaget. Det skulde derfor undre mig, om det høie Thing skulde følge det ærede Medlem, saa meget mere som det forekommer mig at se underligt ud, at man, hvis man ellers virkelig for Alvor ønsker Forhandling om gode og nyttige Reformers, saa skulde afvise et, som jeg synes, saa uskyldigt Forslag, negte et saa billigt Forslag videre Fremme. Jeg skal anbefale det høie Thing at stemme mod den foreslaaede Dagsorden.

Indenrigsministeren (Ingwerslev):

Sa, naar jeg skal tage Stilling til dette Lovforslag, saa maa jeg uregtelig lægge Vægt paa, hvad der blev berørt af den ærede sidste Taler, nemlig at det ikke er første Gang, at et saadant Lovforslag foreligger indenfor den danske Stats Grændser, idet den samlede Regjering — forresten paa en Tid, da jeg ikke havde den Ære at være Medlem af den — har haft Leilighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet i 1882. Derpaa maa jeg lægge nogen Vægt. I det paagjældende Aar udfom der en Lov ganske vist for Island, men dog altsaa for en Del af den danske Stat, der lyder saaledes — jeg kan oplæse den, den er ganske kort — „Enter og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand eller som paa en eller anden Maade indtage en selvstændig Stilling, ere valgberettigede ved Valgene til Repsforstanderskab, Sysselforstanderskab, Byraadet og paa Menighedsnoder, saafremt de have fyldt 25 Aar og forøvrigt fyldestgjøre alle Lovbestemte Betingelser for Udøvelsen af de omhandlede Rettigheder.“ Som det vil ses, er hele dette Lovforslag noget Vignende med Hensyn til Valgret til Kommuner, jeg har i hvert Fald ikke Noget at udsætte paa dets Affattelse, saaledes som det her foreligger. Den ærede Taler, som stillede Dagsordenen — oplæste det Spørgsmaal, som jeg indrøm-